

1. גב' [REDACTED] אלנזלי, ת.ז. [REDACTED]
2. גישה – מרכז לשמירה על הזכות לנוע (ע"ר)
ע"י ב"כ עוה"ד מיכל לופט ו/או אסנת כהן-ליפשיץ ו/או סטפאני בן-נון
ו/או מורן גור
מ"גישה – מרכז לשמירה על הזכות לנוע"
רחוב הרכבת 42
תל אביב, 67770
טלפון: 03-6244120; פקס: 03-6244130

העותרת

- נגד -

1. שר הביטחון
2. מתאם פעולות הממשלה בשטחים
3. מינהלת התיאום והקישור לרצועת עזה
כולם ע"י פרקליטות מחוז דרום (אזרחי)
בניין קרסו, קרן היסוד 4 (קומה 8) באר שבע, ת.ד. 10309
טלפון: 073-3801222; פקס: 02-6467058

המשיבים

עתירה מינהלית דחופה

מוגשת בזאת עתירה מינהלית דחופה במסגרתה מתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים:

א. להשיב לבקשתה של עותרת מס' 1 ולאשר את יציאתה מרצועת עזה ולהיכנס לישראל לצורך קיום ראיון אשרה בקונסוליה האמריקאית שבירושלים המזרחית, ראיון שעתיד להתקיים ביום 24.1.2017.

ב. להורות למשיבים להשיב לבקשות הכניסה של תושבים פלסטיניים בתוך זמן סביר, ולא יאוחר מחמישה ימים לפני המועד הקבוע בבקשה.

כן מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבים בהוצאות העותרות בעתירה זו, לרבות שכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ כדין.

בשל הדחיפות הנובעת מהמועד הקבוע לראיון בקונסוליה, לעתירה זו נלווית בקשה לקיום דיון דחוף.

הצדדים לעתירה

1. עותרת מס' 1 (להלן: **העותרת**) הינה תושבת פלסטינית המבקשת להיכנס לישראל לצורך קיום ראיון אשרה.

2. עותרת מס' 2 (להלן: **עמותת גישה**) הינה עמותה ישראלית, שמטרתה להגן על זכויות אדם בישראל ובשטחים הנתונים לשליטתה, ביניהן הזכות לחופש התנועה.
3. המשיב 1 הינו הממונה על הצבא מכוח חוק יסוד: הצבא.
4. המשיב 2 (להלן: **מתאם פעולות הממשלה בשטחים** או **המתפ"ש**) הוא גוף הכפוף למשיב 1, והינו האחראי על יישום מדיניות ממשלת ישראל בשטחים הכבושים. המתפ"ש הוסמך על ידי המפקד הצבאי להנפיק היתרי כניסה לתושבים פלסטינים מרצועת עזה לישראל, מכוח חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), תשס"ג-2003.
5. המשיב 3 (להלן: **מת"ק עזה**) כפוף למשיב 2 וממונה על יישום המדיניות האזרחית של ממשלת ישראל ברצועת עזה. המת"ק אמון על בחינה, אישור והנפקת היתרי כניסה לישראל לתושבי עזה.

ואלה נימוקי העתירה:

א. התשתית העובדתית

6. העותרת, גבי' אלנולי, הינה תושבת פלסטינית שמענה רשום ברצועת עזה, בת ■■■. חלק מבני משפחתה הקרובה של העותרת מתגוררים בארה"ב מזה שנים, למשל, שניים מאחיה מתגוררים בארה"ב מזה 19 ו-17 שנים. אמה של העותרת, גבי' ■■■ ■■■ ■■■, בת 69, מתגוררת מזה שנתיים בארה"ב ומחזיקה בתושבות קבע במדינה. לאחרונה, התדרדר מצבה הבריאותי של האם והיא צריכה לעבור ניתוח בעיניים. העותרת מבקשת לנסוע לביקור בארה"ב על מנת לסייע לאמה לעבור את הניתוח ואת תקופת ההתאוששות הקשה שתבוא אחריו. יצוין כי עד היום העותרת מעולם לא עזבה את רצועת עזה.

העתק תעודת הזהות של העותרת מצ"ב ומסומן נספח ע/1.

העתקי אשרת הגרין קארד של אם העותרת והעתק הדרכון האמריקאי של אחד מאחיה, ■■■ ■■■, מצ"ב ומסומנים נספח ע/2.

7. הקריטריונים של המשיבים מתירים לתושבי עזה לצאת לישראל לצורך קיום ראיונות אשרה בקונסוליות או שגרירויות זרות. לפיכך, פנתה העותרת ביום **8.7.2016** והגישה בקשה דרך הוועדה האזרחית הפלסטינית בעזה לצאת לראיון אשרה בן מספר שעות בלבד בקונסוליה האמריקאית שבירושלים המזרחית. הראיון אליו זומנה נקבע ליום **8.9.2016**. ואולם, התאריך חלף מבלי שנתקבלה תשובת המשיבים בבקשה.
8. בהמשך לכך, ניסתה העותרת להגיש בקשות נוספות לצאת לראיונות בקונסוליה שנקבעו לתאריכים **20.10.2016** ו- **23.11.2016**. בוועדה האזרחית נמסר לה כי לא תוכל להגיש בקשות חדשות כל עוד הבקשה מחודש אוגוסט 2016 עודנה פתוחה ולא ניתן עליה מענה מהצד הישראלי.
9. לפיכך, ביום **12.12.2016** פנתה עמותת "גישה-מרכז לשמירה על הזכות לנוע" בשם העותרת למת"ק עזה, בבקשה לסיים את הטיפול בבקשת העותרת ולהתיר את יציאתה קצרת המועד

לירושלים המזרחית לשם קיום הראיון. במכתב צוין כי הקונסוליה ממתינה לעותרת ביום
20.12.2016.

העתק מכתב עמותת "גישה" מיום 12.12.2016 מצ"ב ומסומן נספח ע/3.

10. בשיחה טלפונית עם קצינת פניות הציבור במת"ק עזה ביום 19.12.2016 נמסר לנציג עמותת
"גישה" כי בקשת העותרת מחודש אוגוסט "תיסגר" בדרך של סירוב, וכך תוכל העותרת
להגיש באופן רשמי בקשה "חדשה", אשר תיבחן על ידי המת"ק. משכך, פספסה העותרת גם
את הראיון שנקבע ליום 20.12.2016. ביום 21.12.2016 אכן התקבלה תשובת המת"ק כי
בקשת העותרת מחודש אוגוסט מסורבת.

העתק תשובת מת"ק עזה מיום 21.12.2016 מצ"ב ומסומן נספח ע/4.

11. לנוכח האמור, כבר ביום 20.12.2016 פנתה העותרת לוועדה האזרחית הפלסטינית והגישה
בקשה "חדשה" לצאת לראיון, שנקבע ליום 24.1.2017. אולם, גם לבקשה זו טרם ניתן מענה
על ידי רשויות המת"ק.

העתק הזימון לקונסוליה האמריקאית ביום 24.1.2017 מצ"ב ומסומן נספח ע/5.

12. ביום 10.1.2017 נשלח מכתב מטעם באי-כוחה של העותרת למת"ק עזה בדרישה לקבל ללא
דיחוי את החלטתם בבקשת העותרת לצאת לראיון ביום 24.1.2017. במכתב הוזכר כי הבקשה
למעשה פתוחה כבר חמישה חודשים, במהלכם פספסה העותרת **ארבעה מועדים** שונים לקיום
הראיון. לאור המועד הקרב, נתבקשה החלטת המת"ק לא יאוחר מיום 16.1.2017 על מנת
לאפשר לעותרת למצות את זכויותיה באפיקים אחרים.

העתק מכתב עמותת "גישה" מיום 10.1.2017 מצ"ב ומסומן נספח ע/6.

13. ביום 15.1.2017 התקבלה תשובת המת"ק כי הבקשה "אכן הועברה" לידי המת"ק והועברה
לטיפול אך אין בה עדיין תשובה. זאת, כאמור, **בחלוף חמישה חודשים מיום הפנייה
הראשונית וכחודש מעת הגשת הבקשה האחרונה.**

העתק תשובת הביניים של מת"ק עזה מיום 15.1.2017 מצ"ב ומסומן נספח ע/7.

14. בשל הדחיפות הברורה, ובטרם תפנה העותרת לערכאות, נעשה ניסיון לקדם את העניין
ולהביא לסיומו באמצעות פנייה דחופה לפרקליטות מחוז דרום (אזרחי) בהליך קדם-עתירה.
מכתב קדם-העתירה נשלח ביום 17.1.2017 ונתבקשה בו תשובה עד ליום 18.1.2017 בשעות
הצהריים.

העתק מכתב קדם-העתירה שנשלח ביום 17.1.2017 מצ"ב ומסומן נספח ע/8.

15. משלא נתקבלה תשובת הפרקליטות עד למועד הנקוב, ונוכח העובדה שלעותרת קבוע ראיון
בקונסוליה ביום ג' הבא, ה-24.1.2017, לא נותרה בידיה ברירה אלא להגיש עתירה דחופה זו.

ב. הטיעון המשפטי

16. במחדלם ליתן החלטה בבקשת העותרת, הפרו המשיבים את חובתם לפעול במהירות הראויה ולהשיב בתוך זמן סביר לפניית של תושבים פלסטיניים. התנהלות זו, **שהפכה לאחרונה לנורמה בקרב מת"ק עזה**, מפרה גם את חובת ההגינות של הרשות ומסכלת את יכולתם של תושבי עזה לתכנן את חייהם. בכך, התנהלות הרשות פוגעת גם באופן בלתי מידתי בזכויות העותרת לחופש תנועה ולחיי משפחה תקינים, עם אמה ואחיה המתגוררים בארה"ב.

המשיבים הפרו את החובה לפעול במהירות הראויה

14. המשיבים מתמהמהים עם מתן החלטה בבקשת העותרת מזה חמישה חודשים. אכן, הם מודים כי בקשתה הועברה אליהם באוגוסט 2016 ושוב בדצמבר 2016, אך עד עתה טרם הצליחו להתכנס ולקבל הכרעה באשר לבקשתה הפשוטה- יציאה למספר שעות לראיון בקונסוליה האמריקאית. המשיבים לא פירטו מדוע מתעכב הטיפול בבקשת העותרת ולא הציגו נסיבות כלשהן שעשויות להצדיק עיכוב זה.

15. הסחבת הפושעת שמאפיינת את הטיפול בבקשת העותרת הינה, למרבה הצער, התנהלות המאפיינת את עבודת מת"ק עזה בחודשים האחרונים. **באי כוחה של העותרת העובדים בעמותת "גישה" ועומדים בקשר שוטף ויום-יומי עם מת"ק עזה מטפלים בעשרות רבות של בקשות של תושבי עזה לצאת לישראל לצרכים שונים אשר לא מתקבלות בהן תשובות במשך חודשים על גבי חודשים**. במקום זאת, החלו עובדי המת"ק להנהיג פרקטיקה חדשה של שליחת "תשובות ביניים" בהן נמסר כי הבקשה המדוברת "עודנה בטיפול אצל הגורמים המוסמכים". אולם, גם לאחר קבלת תשובה זו, לא נראה שבמת"ק מאיצים את הטיפול בבקשות והמחדל של אי מתן מענה נמשך על פני ימים ארוכים.

16. ההשלכות של אי מתן מענה על ידי מת"ק עזה הן רבות וקשות. התושבים, הממתינים לתשובה בבקשתם, אינם יכולים לקדם את עניינם בכל דרך אחרת שכן תלויים הם ביציאה מרצועת עזה דרך ישראל. בשל אי מתן המענה רבים מהם מפספסים מועדים "קשיחים" שנקבעו לאירועים שונים כגון חתונה, הלוויה, כנס או ראיון אשרה בקונסוליה או שגרירות. בשל כך נגרמים להם נזקים אישיים וכלכליים קשים מנשוא, שלא ניתן לפצות עליהם. זאת ועוד, החמצת אירועים שנקבעו מראש מצריכה את התושבים להקצות משאבים רבים לשם תיאום מחדש של מועדי יציאה והמתנה מחודשת לתשובה. לעניין זה יפים דבריו של פרופ' זמיר:

"מבחינתו של אדם הנזקק להחלטת הרשות, שיהוי במתן החלטה עלול לגרום נזק רב...לעתים, כאשר העניין דחוף, נזקו של שיהוי יכול להיות שקול כנגד נזקו של סירוב" (זמיר, **הסמכות המנהלית**, כרך ב', מהדורה שנייה 1093 (2011) (להלן: **זמיר**)).

17. התנהלות זו של המשיבים בעניינה של העותרת בפרט ובעניינם של תושבי עזה בכלל, עולה כדי הפרה של חובתם לפעול במהירות הראויה. חובתה של רשות מנהלית לפעול במהירות הראויה ולהשיב לפונים אליה בתוך זמן סביר היא מן ממושכלות היסוד של מינהל תקין (ר' **זמיר**

לעיל, בעמ' 1098; בג"צ 4634/04 **רופאים לזכויות אדם נ' השר לביטחון פנים**, פ"ד סב(1) 762 (2007). חובה זו הינה חובה כללית החולשת כמעט על כל הפעולות המנהליות, למעט כאשר דין ספציפי קובע חובת עשייה במועד נקוב (אליעד שרגא ורוני שחר, **המשפט המנהלי**, כרך 3, 338 (2008). חובה זו נלמדת בין היתר מסעיף 2(א) לחוק לתיקון סדרי המינהל (החלטות והנמקות), תשי"ט-1958 ומסעיף 11 לחוק הפרשנות, תשמ"א - 1981.

18. למעשה, החובה המוטלת על הרשות המינהלית להפעיל את סמכויותיה במהירות ראויה היא חלק מהחובה הכללית החלה על רשות לנהוג בסבירות במובנה הרחב (בג"צ 6300/93 **המכון להכשרת טוענות בית דין נ' השר לענייני דתות**, פ"ד מח(4) 441 (1994); בג"ץ 1999/07 **גלאון נ' ועדת הבדיקה הממשלתית לבדיקת אירועי המערכה בלבנון 2006**, פ"ד סב(2) 123 (2007) (להלן: **עניין גלאון**)). עיכוב במתן מענה לפיכך יכול להעיד על חוסר סבירות בהתנהלות הרשות, שמצדיקה התערבות שיפוטית.

19. הפסיקה פירשה את המושג "מהירות ראויה" כמתייחסת למעשה למענה תוך "זמן סביר". אולם, התשובה לשאלה מהו "זמן סביר" תיקבע בכל מקרה לגופו, על פי נסיבותיו הוא. על פי הפסיקה, יש לבחון אם בקביעת לוח הזמנים בטיפול בנושא הנדון שקלה הרשות את כלל השיקולים הראויים תוך מתן משקל ראוי לכל אחד מהם (בג"ץ 10296/02 **ארגון המורים נ' שרת החינוך** (פורסם בנבו, 15.12.2004); בג"ץ 7844/07 **פנחס כהן נ' ממשלת ישראל** (פורסם בנבו, 14.4.2008)). קביעת הזמן הסביר לפעולה במקרה הקונקרטי נגזרת מאילוצים מעשיים מחד ומעוצמת המשקל והחשיבות לביצוע הפעולה במהירות ביחס לאינטרס הכלל או היחיד, מאידך (עניין **גלאון** לעיל, פס' 8). כאשר מדובר בסוגיה או החלטה שיש לה השלכה על זכויות אדם מקבל מושג "הזמן הסביר" משמעות מיוחדת (ר' בג"ץ 1999/07 **גלאון נ' ועדת הבדיקה הממשלתית**, פ"ד סב(2) 123, 153) ועל הרשות לקחת זאת בחשבון בעת הטיפול בפנייה.

20. **במקרה דנן**, המשיבים לא נתנו החלטה בבקשתה של העותרת **מזה חמישה חודשים**, ובכך חרגו ללא ספק ממה שיכול היה להיות מוגדר כ"זמן סביר" לטיפול בבקשה. לא רק שלא נטען כי אילוצים מעשיים הצדיקו התמהמהות זאת, אלא שנראה כי **המשיבים התעלמו לחלוטין מעוצמת האינטרסים של הפרט והשיקולים ההומניטאריים הדחופים העומדים בבסיס הבקשה**- העובדה כי לעותרת אין דרך להשיג אשרה לארה"ב אלא באמצעות יציאה לראיון בקונסוליה שנמצאת בירושלים המזרחית, והעובדה כי האשרה נדרשת לשם ביקור דחוף של אמה החולה. שהרי, גם לאחר התערבות עמותת "גישה" ושליחת מכתב תזכורת בהול, כל שנתקבל הוא תשובת ביניים כי הבקשה עודנה, בחלוף חמישה חודשים, "בטיפול".

21. יתרה מכך, בפעילותם האטית והקלוקלת התעלמו המשיבים משיקול נוסף ראוי וחשוב- העובדה כי בבקשה מעורב צד שלישי, הקונסוליה האמריקאית, אשר טרחה והזמינה את העותרת לראיון אשרה במועד מסוים. **בנסיבות אלו ראוי היה כי המשיבים יפעלו במרץ, במהירות וברצינות, על מנת למסור את החלטתם בבקשת העותרת לפני המועד שנקבע לראיון**. חלף זאת, ארבעה מועדים חלפו וטרם התקבלה החלטה, מה שמעיד גם על זלזול בוטה ופגיעה בפעילות הקונסולרית השוטפת של הנציגות האמריקאית.

22. אכן, למרות שבתו המשפט כבר שפכו קיתונות של דיו כדי להבהיר למשיבים דכאן ולרשויות המדינה בכלל כי חובתן לענות לפונים אליהם תוך זמן סביר, עדיין נראה כי פעמים רבות, הגשת העתירה היא האמצעי היחיד העומד בפני התושב לזרז את הטיפול בבקשה. כך נכתב לדוגמה בעת"מ 1602/06 ארואטי נ' משרד הפנים (פורסם בנבו, 24.1.2007):

"לא יתכן שאזרח שנזקק לרשות, ימצא מולו דלת נעולה, אוזן ערלה וחלון אטום. לא יתכן שרק עתירה מינהלית תגרום לרשות למלא את חובתה הפשוטה להתייחס לאזרח."

23. במקרה של המשיבים דן מסקנה זו היא במיוחד נכונה. עיון בעתירות המוגשות על ידי עמותת "ג'ישה" ועמותות אחרות כגון "המוקד להגנת הפרט" בעניינם של תושבי עזה מלמד כי במספר לא קטן של תיקים, רק בעקבות הגשת העתירה נאותים המשיבים לתת החלטה בבקשת התושב או התושבת לקבלת היתר. כך למשל היה בעת"מ (ב"ש) 19648-11-16 ג'יהאן אבו-אחבאכ ואח' נ' שר הביטחון (נמחקה ביום 14.11.2016), בעת"מ (ב"ש) 56769-07-15 נאצר אבו-סעיד ואח' נ' מתפ"ש (נמחקה ביום 11.10.2015), בעת"מ (ב"ש) 37461-07-13 אנס אבו-חמרה נ' שר הביטחון (נמחקה ביום 22.7.2013), בעת"מ (ב"ש) 19657-08-13 מרכז המידע הישראלי (בצלם) ואח' נ' שר הבטחון (פורסם בנבו, 28.1.2014) ובעת"מ (ב"ש) 43615-02-13 מחמד גבר נ' שר פנים (נמחקה ביום 10.4.2013).

המשיבים הפרו את חובת ההגינות של הרשות

24. חובת ההגינות של הרשות היא אבן פינה בדיני המינהל הציבורי, בהיותה נאמן של הציבור (בג"ץ 164/97 קונטרס נ' משרד האוצר, פ"ד נב(1), 289 (1998); דפנה ברק-ארז, משפט מינהלי, כרך א' 276 (2010)). חובת ההגינות נובעת מכך שהשלטון והיחיד אינם שווים-כוחות ואינם שווים-מעמד. השלטון מחזיק כוח ועצמה וחובת ההגינות נועדה לשמש בלם לכוח ורסן לעצמה. הגם שהעותרת איננה אזרחית ישראלית, היא עדיין תלויה בהחלטת המשיבים. כל עוד למשיבים היכולת למנוע את כניסתה לישראל ועל דרך זו לפגוע בזכויות יסוד המוקנות לה, עליהם החובה לנהוג כלפיה במידת ההגינות, כמו כלפי כל פונה התלוי ברשות.

25. חובת ההגינות מחייבת את הרשות לטפל באופן רציני ואחראי בפנייתם של תושבים כדוגמת העותרת, ולהשיב להם בזמן סביר מהי החלטתה. אי מתן מענה במשך תקופה החורגת מגדר הסביר כמוה כדחיית הבקשה ללא מתן נימוקים. כך, הפונה מצוי בפני שוקת שבורה- אין הוא יודע מתי ואם בכלל תאושר בקשתו, ואין הוא יודע כיצד להתייחס לעיכוב. אין בפניו גם נימוקים מדוע בקשתו מתעכבת או למעשה נדחית, דבר הפוגע ביכולתו למצות את זכויותיו באפיקים אחרים ובפרט בפני ערכאות. לעניין זה יפים דברי השופטת יהודית צור בעת"מ (י-ס) 139/07 משה כהן נ' שר הפנים פס' 49 (פורסם בנבו, 25.07.2007):

"בתי המשפט חזרו והדגישו את החובה של רשות ציבורית לטפל בפניות של אזרחים בדרך עניינית ויעילה. חשוב במיוחד להקפיד על מתן תשובה תוך זמן סביר והעיקר יש ליידע את הפונה בצורה ברורה ומדויקת מהי עמדת הרשות בעניינו ומה נדרש ממנו לעשות על מנת לקדם את עניינו בצורה יעילה ועניינית"

26. כאמור, במקרה דנן, ממתינה העותרת מזה חמישה חודשים למתן תשובה בבקשה. אין היא יודעת מה עשויה להיות עמדת הרשות בעניינה ואין היא יודעת מה נדרש ממנה לעשות על מנת לקדם את עניינה בצורה יעילה ועניינית, כדברי בית המשפט. בהעדר תשובה כלשהי מהמשיבים, פונה העותרת אל בית המשפט מבלי שיש לה כל יכולת להתמודד עם טענות שאולי יועלו ואולי לא יועלו כנגדה. בכך מעלה הרשות בחובת ההגינות כלפיה.

המשיבים פוגעים באופן בלתי מידתי בזכויות העותרת

27. מחדלם של המשיבים להשיב לבקשת העותרת לא רק שאינו בלתי סביר באופן קיצוני, אלא הוא גם בלתי מידתי בהיותו פוגע באופן קשה בזכויות היסוד של העותרת. יוזכר, כי נוכח השליטה של ישראל על מעברי הגבול בין רצועת עזה לבין שטחה ושליטתה על תחומי חיים רבים של תושבי עזה, מחויבת היא מכוח המשפט הבינלאומי והישראלי לכבד ולהגן על אותן זכויות האדם המושפעות משליטתה - בראשן ובעיקרן הזכות לחופש התנועה של התושבים והזכויות שנגזרות ממימוש חופש התנועה, כגון במקרה דנן הזכות לחיי משפחה תקינים, הזכות לגישה להזדמנויות, הזכות לפרנסה ותעסוקה ועוד. בית המשפט העליון הכיר בכך שנוכח שליטתה של ישראל על מעברי הגבול, והתלות שפיתחו תושבי עזה בישראל באספקטים רבים, היא מחויבת להבטיח את הצרכים ההומניטאריים של תושבי עזה (בג"ץ 9132/07 אלבסיוני ואח' נ' ראש ממשלת ישראל ואח' (פורסם בנבו, 30.1.2008).

28. יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון בבג"ץ 1169/09 פורום משפטי למען ארץ ישראל - נ' ראש הממשלה פס' 21 (פורסם בנבו, 15.6.2009):

"על חובתו של הממשל הישראלי לדאוג לקיום הצרכים ההומניטאריים הבסיסיים של תושבי איו"ש והרצועה עמדה פסיקת בית משפט זה לא אחת. גם אם רצועת עזה נשלטת כיום על ידי תנועת החמאס, אשר הוכרזה ארגון טרור, חיים בה תושבים הזקוקים לשירותים חיוניים לקיום איכות ורמת חיים סבירה ואנושית. ישראל נדרשת להושיט עזרה כדי לאפשר סיפוק צרכים הכרחיים לאוכלוסייה המקומית, שבלעדיה לא יקבלו מענה."

29. במקרה דנן כאמור, העותרת תלויה בהיתר מהמשיבים על מנת לממש את זכותה לחופש תנועה, ולנוע מרצועת עזה לארה"ב. יציאתה מעזה לישראל לצורך ראיון אשרה בקונסוליה אשר נמצאת בירושלים המזרחית היא שלב הכרחי שבלעדיו לא תוכל לקבל אשרה לארה"ב. אין באפשרות העותרת להשיג את האשרה שלא באמצעות קיום ראיון בקונסוליה זו ואין באפשרותה לצאת ממעבר רפיח, הנפתח ממילא רק לעתים רחוקות וכרגע סגור לתנועה, בלא שיש בידה אשרה שכזו. בנסיבות אלו, נקיטת הסחבת מצד המשיבים ממתן מענה בבקשתה מביא לפגיעה קשה ונמשכת בזכותה לחופש תנועה, והיא "תקועה" ברצועת עזה ללא כל יכולת לתכנן ולצפות מתי תצליח לנוע אל העולם החיצון.

30. המשיבים אף פוגעים באופן קשה בזכותה של העותרת לחיי משפחה תקינים שכן במחדלם להשיב לבקשתה מונעים הם ממנה את התאחדותה עם אמה ובני משפחתה המתגוררים בארה"ב. הדבר חמור כפליים במצב בו האם ממתינה לעבור ניתוח בעיניים וזקוקה לבתה

לצורך תמיכה וסיוע בימים של הניתוח ולאחריו. בסיטואציה הזו, כל יום שעובר בלא שמתקבלת החלטת המשיבים בבקשת העותרת ובלא שמתאפשרת יציאתה לראיון לשם קבלת אשרת ביקור בארה"ב, מרחיק את הבת מאמה ופוגע בזכות של שתיהן לחיי משפחה.

31. פגיעה זו בזכויותיה של העותרת אסורה כאמור לפי המשפט הבינלאומי ההומניטארי- דיני כיבוש ודיני זכויות האדם- והיא גם כפופה לעקרונות מנהליים וחוקתיים של המשפט הישראלי. עליה לעמוד במבחני הסבירות והמידתיות, אך היא איננה עומדת בהם. פגיעה זו אינה נעשית לתכלית ראויה, שהרי המשיבים לא פירטו ולא הצדיקו בשום אופן את העיכוב במתן המענה. אף אם יוכח על ידי המשיבים כי ישנה תכלית כלשהי לעיכוב, הרי שהפגיעה הטמונה בכך לזכויות העותרת עולה על המידה הדרושה לשם הגשמתה של תכלית זו. **ודוק: עיכוב יציאתה של העותרת מביתו שברצועת עזה למספר שעות ותו לא לצורך ראיון אשרה בירושלים הינה האמצעי הפוגעני ביותר אותו יכלו המשיבים לבחור.** נציין כי ממילא היתרים שניתנים לצורך ראיונות בקונסוליה הם היתרים המוגבלים בזמן ובמקום, וכבר בכך יש משום פגיעה מובנית בזכויותיהם של תושבי עזה (ואיזון למול אינטרסים ציבוריים).

יש להורות למשיבים להשיב לכל הפונים אליהם תוך פרק זמן סביר

32. כאמור, התנהלות המשיבים בעניינה של העותרת אינו בבחינת יוצא מן הכלל שאינו מעיד על הכלל. להיפך. בתקופה האחרונה הכלל במת"ק עזה הוא התמהמהות גורפת במתן החלטות בבקשות של תושבי עזה לקבלת היתרי כניסה, ושליחת תשובות ביניים שהנושא "בטיפול" עד אין קץ. בשל כך, עשרות רבות של ראיונות אשרה מוחמצים בזה אחר זה, ותושבים רבים נותרים באפלה באשר למועד בו יצליחו לצאת לראיון ולתכנן את חייהם בהתאם. התנהלות קלוקלת זו של המשיבים אינה ראויה והיא מפרה את חובותיהם תחת המשפט המינהלי.

33. למרבה הצער, נדמה כי המשיבים עושים שימוש בטכניקה של אי מתן מענה, כאמצעי לסרב את הבקשות ללא צורך בנימוק או בפירוט השיקולים העומדים בבסיס הסירוב. בכך הם מעמידים את התושבים בעמדת חולשה שסיכוייהם לצאת ממנה קלושים ביותר.

34. הפגיעה הטמונה בהתנהלות זו קשה במיוחד, שכן היא מכוונת כלפי אוכלוסייה מוחלשת אשר דרכה לבקשת סעד בבתי המשפט רצופה מהמורות ומכשולים. פניה אל בית המשפט דורשת כידוע הכרות עם מערכת המשפט הישראלית והסעדים שניתן לקבל בה, כמו גם משאבים כלכליים אשר לא תמיד מצויים בידי התושבים. משכך, ברוב המקרים של המקרים, בהם המשיבים פועלים באופן הפסול המתואר לעיל, מוותרים המבקשים על זכויותיהם ולא פונים לערכאות לקבלת סעד. כך יוצאים המשיבים נשכרים מהתנהלותם הפסולה.

35. על כן, נוכח חשיבות בקשותיהם של תושבי עזה ונוכח הפסיקה בנוגע למהו "זמן סביר" במילוי החובה לפעול במהירות הראויה, מתבקש בית המשפט להורות למשיבים להתחייב להשיב לכל בקשות הכניסה של תושבים פלסטיניים בתוך זמן סביר, ולא יאוחר מחמישה ימים לפני המועד הקבוע בבקשה.

סיכום

36. העתירה דן מכוונת כנגד אי מתן מענה בבקשת העותרת לצאת לראיון אשרה בקונסוליה האמריקאית בירושלים המזרחית, ראיון הקבוע ליום **24.1.2017**. המשיבים טרם השיבו לבקשה, אשר הוגשה לראשונה בחודש אוגוסט 2016. המשיבים לא הסבירו מדוע הטיפול בבקשת העותרת מתעכב כל כך, ומה יכול להצדיק את הפרת חובתם לענות תוך זמן סביר, לנהוג בהגינות כלפי העותרת ולכבד את זכויותיה לחופש תנועה ולחיי משפחה. על כן **מתבקש בית המשפט להורות למשיבים להשיב לבקשת העותרת בדחיפות, ולאשר את בקשתה להיכנס לישראל לצורך הראיון שיתקיים ביום 24.1.2017**.

37. לנוכח התפתחותה של תופעה מדאיגה במסגרתה בקשות רבות לא נענות כלל מתבקש בית המשפט הנכבד אף להורות למשיבים להשיב לבקשות הכניסה של תושבים פלסטיניים בתוך זמן סביר, ולא יאוחר מחמישה ימים לפני המועד הקבוע בבקשה.

38. לאור התנהלות המשיבים המתוארת בפרק העובדתי, שהצריכה את הגשת העתירה שבכותרת, מתבקש בית המשפט הנכבד גם לחייב את המשיבים בהוצאות העותרת, לרבות אגרת בית משפט ושכ"ט עו"ד כדין.

39. העתירה נתמכת בתצהיר העותרת שנחתם בפני עורכת דין ברצועת עזה ונשלח לח"מ, לאחר תיאום טלפוני. בשל הקושי בקיום מפגשים בין העותרת לבין ב"כ ובשל דחיפות העתירה, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבל את התצהיר ואת יפוי הכוח שנחתמו ונשלחו בפקס.

מיכל לופט, עו"ד
באת-כוח העותרות

18.1.2017